

Tábor Lom nad Rimavicou

Lom na Rimavicou je menšia dedina pri Čiernom Balogu, do ktorej sme mali ísť na letný tábor s pánom farárom.

Nastal deň odchodu do tábora, čo bol len deň po tom, ako sme sa vrátili z Chorvátska. O tretej sme sa mali stretnúť pred OÚ. Boli dve hodiny, štvrt na tri, pol tretej, trištvrt na tri, keď som si zrazu spomenula, že nie som zbalená. Rýchlo som všetko, čo mi prišlo pod ruku nahádzala do tašky a bola som zbalená za necelých päť minút.

Pred OÚ sme sa rozdelili do áut a mohlo sa vyraziť. Cesta trvala asi hodinku a pol. Keď sme konečne dorazili, vysadili nás pred budovou s nápismi: Základná škola, Materská škola a Škola v prírode. Len tak neisto som sa spýtala pána farára: „A to budeme bývať v škôlke?“ A on veľmi isto: „Pravdaže dieťa moje.“ Všetci sme zostali v nemom úžase. Ďalej nás informovali, že v jednom krídle bývajú postihnuté ženy, aby sme sa k nim dobre správali a nesmiali sa im, za to ako sa správajú. Rozdelili nás do izieb. Spoznávali sme sa a vyrábali sme si poštové schránky, do ktorých sme si

hádzali poštu. Rozdelili nás do štyroch družstiev. Modrý, žltý, zelený a červený. (Ja som bola v modrom). Museli sme prerušiť vyrábanie a ísť na večeru. Na večeru bolo kura s ryžou. (Teda myslím). Po večeri sme mali parlament, na ktorom sme si zvolili predsedu (Luboša) a podpredsedov. Parlament sme mali každý večer. Ujo Jano nám povedal približný program na celý týždeň a všetky veci ohľadom tábora. O desiatej bola večierka.

1. deň: budiček o 7:30, raňajky o 8:30, o 9:30 sme išli autami na železničku pri Čiernom Balogu. Vláčikom sme sa dostali do skanzenu, cez ktorý nás sprevádzal sprievodca. Prešli sme ho skoro celý a vrátili sme sa na železničku, aby sme stihli obed. Po obede sme mali voľnejší program. Starší nám vybavili zadarmo jazdu na koňoch. Podmienka ale bola taká, že chalani museli majiteľovi pomôcť so senom. Chalani teda išli a my ostatní sme boli na ubytovni. O pol piatej bola sv. omša. Večer bola večera a po nej parlament, po parlamente sme mali ísť spať.

2. deň: Dopoludnia bolo voľnejšie, keďže na kone sme

išli až poobede. Akurát sme zistili, že máme na izbách šváby a inú háveď. Na kone sme išli pešo cez polia a lesík. Keď sme sa povozili, tá pani, čo tam bola nám niečo

ovej chalúpke. A posledný žltí hrali televízne noviny. A ako vždy nechýbala ani „pohádka o princeznej a o hrádku“, ktorú hrali starší až na jednu výnimku.

o tých koňoch aj povedala. Hovorila celkom zaujímavo. Cestou späť sme sa zastavili pri potoku, kde sme sa trochu ovlažili. Na ubytovňu sme prišli zmorení, ale vybíjaný sme si aj tak zahráli.

3. deň: Tretí deň bol dňom krásy. Každý kto chcel, mohol vyrábať za pomoci Katky z drôtikov šperky, náhrdelníky, prstene atď. Na večer si mala každá skupinka pripraviť scénu. Modrý mali scénu o Maťkovi a Kubkovi. Zelení tancovali brušné tance, červení hrali scénu o perník-

4. deň: sme mali olympiádu. Súťaže boli rôzne. Mne sa najviac páčilo preliezanie siete a lezenie po rebríku. Olympiáda bola zakončená sv. omšou. Po nej bola vysnívaná večera. Po večeri bol parlament, na ktorom sa vyhodnotila olympiáda. Prví sme boli my, modrý. Dostali sme medaile a mohli sme ísť spať.

5. deň: Posledný piaty deň sme mali súťaž: „Záhada čerstvo nadojeného mlieka“. Táto súťaž spočívala v tom, že každé družstvo muselo zodpovedať všetkých 50 otázok. Kvôli odpovediam sme museli ísť napr. na cintorín, na obecný úrad, na poštu. Preto sa to volalo záhada čerstvo nadojeného mlieka, lebo každé družstvo muselo doniesť pohár čerstvo nadojeného mlieka, alebo iný domáci produkt. Bolo to úplne bombové. Pred večerou sv. omša, po večeri vyhlásenie výsledkov. Vyhrali zase modrý. Po vyhlásení nasledovalo hľadanie pokladu. Každé družstvo dostalo toľko indícií, koľko malo bodov. Večierka bola o pol jednej, ale mohli sme byť hore aj dlhšie, ale potichu. Ani sme sa nenazdali a bol koniec najlepšieho týždňa prázdnin. Vďačíme zaň hlavne pánovi farárovi!

V mene všetkých pánovi farárovi veľké **ĎAKUJEME!**

Mária Koláriková, ml.

Foto: V. Kolárik

Fínske kiitos

Možno sa pamätáte na dvojjazyčný článok z minulého čísla napísaný dievčaťom z Fínska. Na Slovensku a hlavne v našej Riečke prežila tri mesiace plné nezabudnuteľných zážitkov, ktoré vložila na papier aby sa s nami o ne podelila.

Tak ako Elina, aj ja by som sa s vami rada podelila o svoje zážitky, tentokrát z Fínska. Túto jedinečnú krajinu som navštívila vďaka folklórnym súborom Mladost a Matičiarik.

Nácvik, tréning, skúška, zhrávka...a stále dookola. Potom generálka a prichádza deň D – odchádzame na zá-

jazd do Fínska! Autobus je už naplnený obrovskými kufrikami s krojmi, harmonika predo mnou, basa nad hlavou a skvelí priatelia všade naokolo. Dlhá jazda pred nami ,no ako správni folkloristi zaženieme vždy únavu spevom a hraním. Po 40 hodinách v autobuse konečne nastúpime na trajekt a vezieme sa priamo do krajiny tisícich jazier. Čím je zvláštna, čím je iná?

Sú tri hodiny v noci a vo Fínsku stále svieti slnko. Mám azda zle nastavené hodinky? Kdeže, vo Fínsku majú práve polárny deň. V tomto období tam slnko svieti aj počas nočných hodín.

Evanielická katedrála v Helsinkách.

Prvá snečná noc nadchne, druhú noc si človek uvedomí využiteľnosť rolety. Po tretej noci strávenej blízko jazera, vedú jeho kroky do najbližšieho obchodu s mucholapkami a repelentmi, ak sa nechce stať dobrovoľným darcom krvi pre fínske komáre.

Vo Fínsku sa nachádzajú čarovné jazerá s malými ostrovčekmi, kde našlo svoj domov množstvo vtáctva. Fíni si tam vystavali svoje rodinné domy, aj keď je ťažké predstaviť si, ako ostrovania zachraňujú svoj majetok v prípade povodní. Na druhej strane to musí byť skvelé vozíť sa do práce a do školy na motorovom člne, alebo na malej loďke poháňanej usmievaným mladým Fínom. Skutočne nezabudnuteľná plavba. Spoza stromov vybiehajú rozhorúčené postavy a skáču do vody, aby sa schladili po príjemnom saunovaní. Kúsok ďalej sa od pokojnej hladiny jazera odrážajú pokrivené siluety briezok a drobných domčekov z dreva, natretých na červeno s bielymi pavlačami. Človek si pripadá, ako v klasickej ruskej rozprávke. Informačná tabuľa oznamuje sídlo farmy Korvenranta.

Čo urobiť v prípade, keď sa zaľúbite do svetlovlasého Fína a navrhne vám život v krajine tisícich jazier? Neostane vám nič iné, len sa naučiť jazyk,

ktorý nemá nič spoločné s ľúbozvučnou slovenčinou. Vďaka fínštine vojdete do krajiny nezlúčiteľných spoločuhlások v podivnej kombinácii so samohláskami.

Pri presune autobusom vyrážajú dych tabule s názvami fínskych miest ako sú Myllylähteen Kylähteiso, alebo Välttimäentje.

Lahko sa pamäť slovo kiitosďakujem. Obyčajné a krátke, no po jeho vyslovení sa na tvárach Fínov vždy objaví milý úsmev.

O severanoch sa hovorí, že sú to chladní a odmeraní ľudia. Možno, ale tí naši Fíni boli pohostinní, srdeční a milujúci svoju divokú a krásnu prírodu.

Kiitos, ystavat! (Ďakujeme, priatelia!)

Barbora Antalicová

O motýľovi, ktorý sa zabudol narodiť

Píšem si báseň, ktorá sa nerýmuje,
vymýšľam pieseň, ktorej vymreli noty,
naháňam motýľa, ktorý neexistuje, lebo sa zasníval v kukle a zabudol sa narodiť.
Volal sa Lunex a sníval o tom, že raz keď vyletí zo zamatového vaku
bbbbude mať veľké modrozlté krídla a preletí nimi celý svet.
Chcel letieť nad riekou a chcel si krídla omočiť v slanej vode mora.
Sníval o tom, že bude sadať z nežných ľalií na agáty a bude im ozdobou,
že bude odpočívať v kališteľkoch kvetov a líškať sa deťom,
piť šľavu lúk kým vydá sa na ďalšiu cestu svetom.
No ako báseň vyhasína z nedostatku rýma,
a piesni bez nôt sa míňa melódia
tak i sen nestane sa dňom,
ak motýľ sa zasníva v ňom.

Lenka Koláriková

Naši záhradkári

Fotografia je spomienka na nášho bývalého predsedu SZZ p. Spišiaka, ktorý sa ešte naposledy zúčastnil akcie „čistenie studničiek a prameňov v chotári obce“. Toto sa stalo každoročným zvykom našej organizácie, kedy sa stretávame a zároveň urobíme pre prírodu a naše okolie dobrý skutok. Boli by sme radi, keby naši členovia chodili s nami do prírody aj so svojimi rodinami, deťmi a vnúčatami veď čistenie studničiek je už tradične najkrajšou akciou, na ktorú sa tešíme na začiatku vegetačného obdobia. Ďalším dobrým zvykom je, že si záhradkári chodia pomáhať pri rôznych prácach a to nielen členom, ale aj občanom Riečky a tak si

utuzujeme vzájomné vzťahy. Veľmi si vážime ochotu pána Adamove z OU SZZ, ktorý na požiadanie príde a pomôže vzácnymi radami záhradkárom vo svojich záhradách. Každý rok usporiadame v zasadačke obecného úradu výstavu ovocia a zeleniny, ktorú si má možnosť pozrieť každý. V oblube sú aj prechádzky po okolí obce niekoľko krát v roku v lete alebo aj v zime. Som rada, že náš terajší predseda Bohuš Čermák ide v stopách starého predsedu a verím, že sa nám bude dariť a budeme aspoň trochu prospešni obci.

Eva Spišiaková

Výlet na Vrchy - Kordíky

Ahoj Riečania, veľmi som sa sklámala z účasti na výlete Vrchy-Kordíky. Ráno som myslela, že sa vôbec na výlet ani nepôjde. Našťastie sa nás pár predsa len zišlo. Aj počasie nám bolo naklonené. Najprv sme sa prešli cez Dráhy do Tajova, kde sme nasadli na autobus do Kordík, pretože nás v ňom čakali tri dôchodkyne, ktoré sa aj napriek svojmu veku rozhodli zdolať Riečanské

hory. Po vystúpení z autobusu sme sa pokochali Kordíckymi vilami. Po exkurzii Kordíkmi sme sa vydali na cestu domov.

Cestou sme si nazbierali materinu dúšku a iné bylinky. Z Vrchov sú predsa najlepšie. Na obed sme sa zastavili na Riečanských Vrchoch. Opiekli sme si špekačky aj slaninku. Odýchnutý a posilnený sme kráčali veselo domov. Tí

ktorí sme na výlete boli, sme sa zhodli, že ostatní môžu ľutovať, že ostali doma. Rada sa zúčastním aj nabudúce. Môj obdiv patrí hlavne dôchodkyniam Emílii Libiakovej, Anne Sochovej a Márii Fekiačovej všetky totiž majú nad 70 rokov.

Rada by som vás všetkých pozvala na plánovaný výlet 15. septembra do Pienin. Prihlásiť sa môžete do 5. septembra na Obecnom úrade.

J. Gašparová

Výhľad na Riečku a Banskú Bystricu z Vrchov.

Myší chvost obyčajný

je trváca veľmi aromatická rastlina, ktorá rastie na suchých lúkach, pri cestách v hornatejších krajoch (v Riečke hádam všade).

Zbierame liečivé rastliny

Zbierame nezdrevnenú časť vňate kvetné úbory so špinavobielymi kvetmi prípadne mladé prízemné podlhovasté listy. Čaj z myšieho chvosta sa používa pri chorobách žalúdka a čriev, žlčníka, pečene i močových ciest, pri ženských nedomoch. Zvonka slúži pri akútnych kožných chorobách, pri bielom výtoku a pod.

Repík lekárske je trváca rastlina, ktorá rastie na suchých miestach v hájoch, lesoch, čistiniach, stráňach a lúkach. (V Riečke na Krčmárovej či na Laze) Zbierame kvitnúcu vňat s klasovitými strapcami drobných žltých kvetov. Hrubšie časti byle odstránime. Pokračovanie...

Svadba včera a dnes

To bol oficiálny názov akcie, na ktorú sme dostali pozvanie od Spolku Kulpínskych žien z našej družobnej obce Kulpín v Srbsku.

Podujatie prebiehalo v dňoch 30.06.–01.07.2007 v areáli miestneho kaštieľa, kde sme si okrem krásneho interiéru mohli pozrieť niekoľko svadobných sprievodov, ktorými prezentovali svoje kultúrne dedičstvo okolité obce. Nasledovala módna prehliadka súčasných svadobných šiat spojená sa súťažou o najkrajšiu nevestu, a tiež tradičná už piata tortiáda, kde z celkového počtu 54 tórt bolo 20 súťažných. Nás dôstojne reprezentovali cukrárky Lubka Spišiaková, Olinka Petránová a Janka Babušáková, ktoré sa v domácej konkurencii naozaj nestratili.

Zatiaľ čo prístupovú cestu ku kaštieľu lemovali predajné stánky s rôznymi remeslami ľudovej výroby, v rámci vyhládokovej jazdy na drevených vozoch ťahaných koňmi, sme sa mohli dostať na miesto bývalého futbalového ihriska, kde prebiehala niekoľkohodinová prehliadka 16 folklórnych skupín nielen zo Srbska, ale aj zo Slovenska. Veľmi živo a nápadito predviedli za sprievodu spevu a hudby svadobné zvyky a obyčaje jednotlivých obcí a regiónov.

Keďže pohostinnosť a štedrosť našich rodákov je im vlastná, postarali sa nám naozaj o bohatý program. Navštívili sme Báčsky Petrovec, kde sídli slovenské gymnázium a Matica slovenská, a kde tiež riečanskí futbalisti prednedávnom odohrali niekoľko priateľských zápasov s našimi krajanmi. Tiež sme absolvovali krátku prehliadku centra mesta Nový Sad, pričom po prechádzke krásnym parkom pri Dunaji sme sa cítili naozaj ako doma.

Svet je veľký a zároveň taký malý – o tom sme sa presvedčili v srbskej dedinke Kulpín, kde žijú Slováci viac ako 200 ro-

kov, a kde slovenčinu počúť dokonca aj

z úst domácich Srbov, a kde stále platí to staré „host do domu – Boh do domu“. Týmto ďakujeme Spolku Kulpínskych žien a tešíme sa na ich návštevu u nás doma – v Riečke.

Ludmila Turčányiová

Denebolis v Kulpine

Jedného pekného sobotňajšieho rána sme sa vybrali z dedinky Riečka na dlhú cestu za hranice Slovenska a Maďarska, do štátu Srbsko, dedinky Kulpín. Cestovali sme tam zhruba desať hodín, ale myslím si, že tento čas sa nám vynahradil pobytom v Kulpine.

Hneď ako sme prišli nás privítal predseda Matice Slovenskej v Kulpine, p. Šírka. Zaviedol nás na miesto podujatia, kde sa už všetko naplno pripravovalo. Po zoznamení sa s javiskom, ale aj s domácou kapelou Lude Krawe sme sa išli ubytovať do dedinky Báčsky Petrovec, kde žili príjemní ľudia, ktorí rozprávali nádhernou slovenčinou. Všetci z kapely sme boli veľmi príjemne prekvapení. S dobrou náladou sme sa vybrali na ihrisko v Kulpine, kde sme odohrali skvelý koncert pre viac

ako 1000 ľudí, ktorí boli naozaj úžasní. Atmosféra bola príjemná a koncerty prebiehali vo veselej nálade a boli energické. Po koncerte nás zaviedol p. Šírka, predseda Matice Slovenskej v Kulpine, do poľnohospodárskeho múzea, kde sme mali možnosť vidieť ešte starý parný traktor, ale aj nádherný kaštieľ. Po tejto našej malej nočnej exkurzii sme sa už konečne mohli poriadne vyspať v dedinke Báčsky Petrovec. Na druhý deň sme boli na Rybárskej chate, kde sme ochutnali pravý dolnozemskej guláš. Bol fantastický. Tam sme sa zoznámili aj so starostom, ktorý nám porozprával niečo o Srbsku a aj o Kulpine. Po prednáške starostu sme išli spolu s pánom Širkom do mesta Novi Sad, kde sme sa doslova kochali pohľadmi na riekou Dunaj, ale aj na pevnosť, kde sa odohrávali slávne

celosvetové festivaly s názvom Exit. Navštívili sme aj centrum Nového Sadu, čo bol tiež pekný zážitok.

Po exkurzii sme sa rozlúčili s našimi novými Srbskými priateľmi a v pekných spomienkach sme sa rozišli na cestu domov. My, ako kapela, sme tam prežili naozaj pekné dva dni, spoznali sme nových ľudí, kultúru, ale aj život ako taký. Myslím, že aj naši zahraniční priatelia boli s nami veľmi spokojní a ako vďaka nám odovzdali ďakovný diplom, ktorý sme si doniesli domov na naše rodné Slovensko. Celá kapela sa chceme poďakovať aj starostovi Riečky p. Mariánovi Spišiakovi, ale aj dedine Kulpín a samozrejme aj p. Mackovičovi a Ľubošovi Zoldymu, ktorí nás viezli, fotili, kamerovali a hlavne si našli na nás čas, čo si veľmi vážime.

Takže ešte raz v mene kapely Denebolis srdečná vďaka.

Braňo Hrbík

Starí páni z Riečky v Kulpine

Vrámci Zmluvy o spolupráci medzi Riečkou a Kulpinom, na pozvanie futbalistov-veteránov a Miestneho spoločenstva, navštívili Kulpin v dňoch 11.-13.5. t.r. naši futbalisti-starí páni za účelom odohratia priateľských futbalových stretnutí, ako aj nadviazania ďalších priateľských stykov.

Z Riečky sa návštevy zúčastnili: Ing. Bruoth Ladislav-vedúci mužstva, Petrán Milan st.-tréner, Petrán Jozef, Petrán Milan, ml., Spišiak Marián, Gašpar Peter, Náčin Jozef, Krahulec Roman, Greško Róbert, Kolár Ján, Petrik Rado, Šimčík Ján ml., Spišiak Ján, Spišiak Miloš, Žabka Peter, Ing. Širka Ivan, Snopko Mário, Púchy Jozef.

Hostitelia pripravili pre nás náročný športový a kultúrno-spoločenský program. Po spoločnej večeri na futbalovom ihrisku v deň príchodu, ktorá sa pokračovala do neskorých nočných hodín napriek upozorneniam vedúceho a trénera, rozviezli sme sa s našimi hosťami na ubytovanie väčšinou do rodín kulpínskych hráčov, ale aj do Báčskeho Petrovca.

Druhý deň pobytu, po raňajkách u hostiteľov sme v dopoludňajších hodinách navštívili slovenské gymnázium v Báčskom Petrovci, v ktorom maturovali viacerí nám známi kulpínčania. Tiež sme navštívili galériu s obrazmi akad. maliarky Medvedovej, rodáčky z B. Petrovca, ktorá veľmi realisticky zachytávala obyčajných dedinských ľudí, ich kroje a obyčaje. Dopoludňajší program ukončila návšteva poľnohospodárskeho múzea v kulpínskom kaštieli. Po výdatnom spoločnom obede na ihrisku v Kulpine, kde boli postavené veľké stany sa začalo vlastné športové zápolenie – futbalový turnaj. V prvom zápase po sebe nastúpili mužstvá Kulpina a Riečky. Po urputnom, ale zväčša férovo hranom zápase, sme nakoniec domácim

podľahli veľmi tesne 1:0 Tréner Milan Petrán st. vyskúšal v zápase všetkých hráčov, ktorí dokázali bojovať aj proti horúčave, ale hlavne proti „únave“ z predošlého náročného dňa, resp. večera. Škoda, že sa nám v tomto zápase zranila opora nášho mužstva Jožo Petrán. Náš súper sa na nás dobre pripravil, zataktizoval a na zápas postavil šiestich čerstvých hráčov, ktorí sa nezúčastnili náročnej večere predchádzajúceho dňa. Pri ich recipročnej návšteve u nás budeme musieť aj my zvážiť taktiku boja! V druhom zápase turnaja nastúpil Kulpin proti Hložanom, nad ktorými vyhral 3:0. V 3. zápase sme nastúpili proti Hložanom, nad ktorými sme vyhrali 4:1. Turnaj skončil nasledovným umiestnením:

- I. miesto – Kulpin
- II. miesto – Riečka
- III. miesto – Hložany

Druhý deň nášho pobytu skončil slávnostnou večerou za prítomnosti zúčastnených mužstiev a pozvaných hostí.

Tretí deň po raňajkách u hostiteľa sa záujemcovia mohli zúčastniť priehliadky druhého najväčšieho mesta Republiky Srbskej – Nového Sadu, so známou Petrovaradinskou pevnosťou, alebo si urobiť voľný program.

Po obede u hostiteľov, sme sa na kulpínskom námestí s našimi hosťami a priateľmi z Kulpina rozlúčili a vrátili sme sa domov.

Na záver hádam len toľko, že sme sa medzi nimi cítili veľmi dobre, prijali nás ako vlastných, príjemne nám znela, ich miestami pre nás zvláštna slovenčina, ktorú si oni dokázali zachovať aj po mnohých rokoch života v ďalekej cudzine.

Veríme, že pri ich návšteve u nás v Riečke v budúcom roku im budeme môcť vrátiť ich skvelú pohostinnosť a srdečnosť, s ktorou nás prijali a musím dodať – dúfam, že v odvetve vyhráme.

Ing. Ladislav Bruoth

Kulpin 12. máj 2007

Naši "starí páni" pred zápasom so svojim súperom z Kulpina

ŠK Zornička Riečka

Po úspešnej sezóne korunovanej postupom do súťaže I.A triedy chceme čitateľom poskytnúť niekoľko informácií z uplynulého ročníka 2006-2007.

Celkove sa do hry zapojilo, čo i len na pár minút, spolu 25 hráčov. Všetkých 24 zápasov odohral len Michal Sásik, ktorý sa stal aj najlepším strelcom s 15 gólmi. Na druhom mieste v počte strelených gólov je Ján Šimčík s 10 gólmi, tretí je Martin Hromada s 8 gólmi.

II.A triedu, sme vyhrali s jasným náskokom 8 bodov, pred Duklou „C“.

Po jesennej časti súťaže vypadala tabuľka nasledovne:

1. Riečka	12	10	1	1	32:90	31
2. Medzibrod	12	8	4	0	40:13	28
3. Dúbravica	12	8	2	2	37:12	26

a po skončení súťaže:

1. Riečka	24	20	2	2	62:16	62
2. Dukla C	24	17	3	4	69:25	54
3. Dúbravica	24	15	5	4	73:25	50

Treba si všimnúť hlavne nízky počet obdržaných gólov, na jeden zápas len 0,66 góla!

Letnú prípravu sme začali účasťou na tradičnom turnaji v Tajove s výsledkami:

Riečka – Dukla „C“ 1:1/j.2:4
Riečka – Malachov 5:1

V Tajove sme hrali bez viacerých opôr mužstva, ale už s nádejnými posilami Jožkom Náčinom /Jakub/, Radoslavom Ránom /Sásová/ a v jednaní je aj Michal Stieranka.

Dúfame, že našou hrou v I.A triede si naďalej udržíme priazeň fanúšikov a sponzorov, za čo vopred všetkým ďakujeme.

Ing. Bruoth, spracované z poznámok trénera J. Šusteka.

GRATULUJEME

.....dokončenie

Zbierame liečivé rastliny

Čaj využívame pri poruchách žlčníka, pečene pri zápaloch močových ciest. Zvonku sa používa na prípravu kloktadiel, na obklady, alebo na omývanie ťažko sa hojajúcich rán, hnisavých vyrážok, odrenín, popálenín atď.

Skorocel kopijovitý, je trváca rastlina, ktorá rastie ako burina na poliach i na lúčkach medzi trávou. (Na všetkých lúčkach). Zbierame listy v čase, keď rastlina kvitne. Pri sušení dbáme aby nezhnedli. Pri úschove nestláčame. Užívame proti kašľu 1 lyžičku ráno a 1 lyžičku večer. Čerstvé listy sa miestne prikladajú na poranenia, mokvajúce rany. Štáva z listov sa používa aj pri poštípaní hmyzom. Čaj sa používa pri chorobách

dýchacích ciest, kašľa, chrípky, zápalu nosných dutín, priedušiek a pľúc. Recept na prípravu sirupu proti kašľu: 30g napoly usušených

Skorocel kopijovitý

listov skorocelu pokrájame a zaalejeme 25g čistého liehu (dostanete v lekární). Keď vsiakne prilejeme 225g vriacej vody a necháme 24h stáť. Občas premiešame. Potom zmes precedíme, pridáme 300g cukru, uvaríme a sirup plníme do fľaš, ktoré dobre uzavrieme a uschováme na tmavom a chladnom mieste. Užívame proti kašľu 1 lyžičku ráno a 1 lyžičku večer.

Aktuálne oznamy:

sobota:

dopoludnia – posledné upratovanie
20,00 koncert skupiny Denebolis v KD v Riečke
20,30 filmový večer v kostole v Riečke
("Oratórium Tu est Petrus")

nedeľa:

09,00 hostinová svätá omša
14,00 "Ženatí proti mladým" futbal na ihrisku v Laukovej
16,30 futbal Riečka – Hronec, majstrák I.trieda
20,00 Tekvicová zábava v KD v Riečke

I. trieda - rozpis jesennej časti futbalových zápasov

1. kolo/5.8.07/16,30	Riečka – Priechod0:1
2. kolo/12.8.07/16,30	Riečka – Hronec.....
3. kolo/19.8.07/16,00	Nemecká – Riečka
4. kolo/26.8.07/16,00	Riečka – Braváčovo
5. kolo/2.9.07/15,30	Lučatín – Riečka.....
6. kolo/9.9.07/15,30	Riečka – Jasenie
7. kolo/16.9.07/15,00	Mýto – Riečka.....
8. kolo/23.9.07/15,00	Riečka – Jakub
9. kolo/30.9.07/15,00	Sl. Lupča – Riečka
10. kolo/7.10.07/14,30	Riečka – T.Č.Balog
11. kolo/14.10.07/14,30	Beňuš – Riečka
12. kolo/21.10.07/14,00	Riečka – Heľpa
13. kolo/28.10.07/14,00	Šalková – Riečka.....

Aktuálne výsledky s tabuľkami nájdete na našej www stránke: www.futbal-bb.sk

Letné recepty

TEKVICOVÉ LEČO

POTREBUJEME:

1 tekvicu
3 paradajky
3 papriky
1 cibuľa
vegeta, olej
škatuľka syrokrému

POSTUP: Cibuľu nakrájajú na kocky opečieme na oleji do zlatista. Pridáme papriky nakrájané na pásiky, chvíľu podusíme a pridáme na kocky nakrájanú tekvicu a paradajky. Ochutíme vegetou. Keď už je všetko udusené do mäčka pridáme syrokrem (podľa chuti, môžeme dať aj viac). Za stáleho miešania počkáme kým sa nám syrokrem nerozpustí,

potom je už všetko hotové. Podáva sa s čerstvým chlebíkom, studené je dobré aj ako pomazánka. Prajem dobrú chuť.

Výživový koláč

POTREBUJEME:

30 dkg práškového cukru
3 detské výživy
30 dkg polohrubej múky
3 vajcia
2 dcl oleja
1 lyžica sódy bikarbóny

POSTUP: Všetko dobre vymiešame a vylejeme na vymastený plech. Pečieme pomaly – cesto je redšie. Po upečení natrieme lekvárom a posypeme nastrúhanou čokoládou.

Dobrá chuť!